

var til stede i salen. Derudover har man jo også, så vidt jeg er orienteret, prøvet på fra regeringens side at få en så bred vedtagelse som muligt igennem i dag i forhold til det forslag til vedtagelse, som er fremsat af regeringspartierne og Dansk Folkeparti. Men det kan jeg forstå at man ikke er interesseret i at støtte.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jamen når jeg ikke stillede spørgsmål til Dansk Folkeparti, så er det jo, fordi jeg ønskede at stille dem til Det Konservative Folkeparti. Det andet synes jeg er ret omsonst.

Fru Helle Sjelle taler om kvalitet i bistanden. Jeg er helt enig. Det er selvfølgelig afgørende, når vi bruger så mange penge, at vi får den bedst mulige kvalitet.

Så er det, jeg spørger: Er Det Konservative Folkeparti ikke enig i, at en meget væsentlig del af den kvalitetssikring er langsigtetheden. Det er det, at alle dem, der arbejder med bistanden, ved: Hvad er der til rådighed næste år og til næste år og til næste år? For man kan ikke programmere ordentligt, når der hersker usikkerhed om, hvad niveauet er de kommende år. Så træffer man kortsigtede beslutninger, og dermed har man en lavere kvalitet.

På den baggrund – hvis fru Helle Sjelle er enig i det, og det tror jeg hun er, for det er næsten en fastslået kendsgerning – ville det så ikke være fornuftigt at få en langsigtet politik, som kunne skabe kvalitet? Ville det ikke være fornuftigt at få lagt niveauet fast sammen med nogle partier, der er reelt interesserede i udviklingsbistanden og dens kvalitet? Vi deltager gerne i den debat, hvis vi bliver inviteret, men hidtil har man ensidigt skåret ned sammen med Dansk Folkeparti uden at kigge på kvaliteten. Er der et sporskifte på vej her?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi faktisk meget enige med SF om, at det er vigtigt, at man ser på det langsigtede i de ting, man foretager sig. Derfor har jeg også orienteret om, at regeringen faktisk påtænker at komme med 5-års-planer inden for det her område, således at man netop tilgodeser langsigtetheden, og at den første plan skulle komme i løbet af det næste års tid.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jørn Jespersen som ordfører.

Jørn Jespersen (SF):

Jamen tak for den nyhed, at regeringen nu har anerkendt, at det er nødvendigt at arbejde langsigtet, og at man vil komme med langsigtede udmeldinger. Det synes jeg er godt.

Så bliver diskussionen jo herefter, hvilket niveau vi fastlægger, og ud fra hvilke kriterier der skal arbejdes, så vi sikrer kvaliteten. Og der håber jeg så, at regeringen vil samarbejde med nogle af de partier, der kan sikre en ordentlig udviklingsbistand, og ikke med dem, der bare er imod den. Men det er jo et valg, regeringen skal træffe. Min opfordring skal være, at man laver en bredere koalition, som kan sikre en høj, offensiv, kvalitetsorienteret dansk udviklingsbistand.

Men tilbage til topmødet i Johannesburg: Når det efter vores opfattelse blev en så begrænset succes, som det blev, var det jo netop, fordi man havde glemt den økonomiske og sociale del af bæredygtigheden.

Kl. 13.25

Der var ingen indrømmelser overhovedet fra de rige landes side om markedsåbninger, bedre regler om patenter, gældslettelse, effektiv ulandsbistand og med hensyn til at leve op til løfterne, og på den baggrund valgte ulandene meget forståeligt at sige: Jamen nu er der ikke en mulighed for et stort kompromis, der peger fremad. Nu er der kun risiko for, at vi skal forpligte os til nogle miljøaftaler, som vi ikke har råd til at leve op til, fordi vi ikke har fået løfterne på handels- og finansieringsområdet indfriet. På den baggrund var det selvfølgelig meget svært at komme igennem med nogle store gennembrud i retning af den ambition, vi havde om en såkaldt global aftale. Det var helt udelukket på forhånd på grund af de rige landes modvilje.

At det alligevel lykkedes at skabe begrænsede resultater på miljøområdet er selvfølgelig glædeligt under de forudsætninger, og jeg vil da ikke undlade at anerkende miljøministerens engagement og indsats. Under meget vanskelige vilkår lykkedes det at skabe noget, vi nu skal holde fast i og få gennemført på miljøområdet.

Vi ser tanken om Global Deal som noget, man svigtede i Johannesburg fra de rige landes side. Vi synes stadig, perspektivet er rigtigt, men vi ønsker også at fastholde de indrømmelser på miljøområdet, der trods alt kom. Vi kan bruge lang tid på at diskutere, om det var en meget lille eller en lidt større succes, og her tror jeg, hr. Eyvind Vesselbo har ret i det, han tidligere har sagt: det afhænger meget af, hvilket ambitionsniveau man kom med. Med hr. Vesselbos ambi-